

Kántrovými dňami oslavujeme Boha Stvoriteľa

Podľa inej rímskej tradície ustanovenej pápežom Geláziom I. v roku 494 sa v kántrovú sobotu mali udeľovať svätenia klerikov. Apoštolská tradícia predpisovala, že vysviackam mali predchádzať pôsty a modlitby (pozri Skutky 13,3), a tak bolo celkom odôvodnené umiestniť svätenia na koniec tohto pôstneho obdobia. To umožňovalo celému spoločenstvu, aby sa pripojovalo ku kandidátom pôstmi a v modlitbe vyprosovalo Božie požehnanie pre ich povolanie. A nielen spoločenstvo v tej alebo onej diecéze, ale na celom svete.

Okrem spomienky na ročné obdobia prírody, každé zo štyroch kántrových období prijíma aj charakter liturgického obdobia do ktorého je začlenené. Adventné kántrové dni napríklad slávia Zvestovanie a Navštívenie. Pôstne kántry nám umožňujú spojiť jarné obdobie, kedy musí semeno odumrieť, aby prinieslo nový život s pôstnym umŕtvovaním nášho tela. Turičné kántry nás kuriózne nabádajú k pôstu pred slávnosťou Zoslania Ducha Svätého, učiac nás, že existuje aj taká vec ako je "radostný pôst." Jesenné kántry sú jediné obdobie, kedy Rímsky kalendár odráža židovský sviatok Stánkov a Deň zmierenia, dva sviatky, ktoré nás vefa učia o našej pozemskej púti a Kristovom veľkňazskom úrade.

Kántrové dni taktiež poskytujú príležitosť na štvrtoročné vyšetrenie duše. Blahoslavený Jacopo de Voragine († 1298) udáva osem dôvodov, prečo by sme sa mali postiť počas kántrových dní. Väčšina z nich sa vzťahuje na nás a proti našim zlovykom. Napríklad leto, ktoré je horúce a suché, sa podobá „horeniu a vášni lakomstva“, kým jeseň je chladná a suchá ako pýcha. Jacopo tiež nádherne spája kántry so štyrmi temperamentmi: jar je sangvinik, leto je choleric, jeseň je melancholik a zima je flegmatik. Netreba sa čudovať, že kántrové dni sa stali obdobím duchovných cvičení a že okolo nich v Európe vyrástol aj folklor potvrdzujúci ich špeciálny charakter.

Dokonca aj Ďaleký Východ bol ovplyvnený kántrovými dňami. V 16. storočí keď sa španielski a portugalskí misionári usídlili v japonskom Nagasaki, hľadali spôsob ako pripraviť chutné bezmäsité jedlá na kántry a vymysleli smažené morské krevety. Táto idea sa uchýtila u Japoncov, ktorí aplikovali postup na množstvo ďalších morských jedál a zeleniny. Nazvali toto vynikajúce jedlo - "tempura", znova odvodené od *Quatuor Tempora*.

Hoci kántrové dni zostali pevne v univerzálnom kalendári ako povinné (spolu s príkazom pôstu), ich šíriaci sa vplyv na ostatné oblasti života napokon upadol. V 20. storočí sa už vysviacky neplánovali výlučne na kántrové soboty a na ich úlohu, ako na „duchovné vyšetrenie“ sa postupne zabudlo. Dokumenty Druhého vatikánskeho koncilu

mohli veľmi pomôcť k obnoveniu kántrových dní. Konštitúcia o posvätné liturgii vyhlasuje, že liturgické prvky „ktoré časom neprávom zanikli, sa majú obnoviť podľa prvotného vzoru svätých otcov“ (50).

Od publikovania Machiavelliho diela *Vladár* v 16. storočí sa moderná spoločnosť formovala na technologickej vojne proti prírode, aby zvýraznila nadvládu a moc človeka. Príroda už nebola viac pani, ktorej sa malo dvoriť (ako to bolo u Grékov, Rimanov a stredovekých kresťanov). Teraz mala byť znásilnená, utlačená do podriadenia sa cez čoraz viac šíriaci sa technologický pokrok, ktorý by mrazivými slovami Freuda učinil ľudstvo „protézovým bohom.“ Hoci boli nejaké silné reakcie proti tomuto novému postoj, súčasné nepriateľstvo voči Bohom danému sa časom iba rozšírilo, od vojny proti prírode k vojne proti ľudskej prirodzenosti. Naše súčasné starosti s genetickým inžinierstvom, „zmenami“ pohlavia a homosexuálnymi „manželstvami“ - to sú všetko pokusy redefinovať alebo zmeniť tvar prirodzeného, a stávajú sa príkladmi tejto pokračujúcej eskalácie.

Súčasný environmentalizmus je tiež niekedy vo svojich tvrdeniach panteistický, na základe čoho sa pre mnohých stal samým o sebe náboženstvom. Toto nové náboženstvo prichádza so svojimi vlastnými kňazmi (klimatológovia), vlastnými evanjeliami (posvätné dáta o rastúcich teplotách a klesajúcich ľadovcoch), s vlastnými prorokmi a predovšetkým so svojim vlastným apokalypticizmom, so štyrmi jazdcami odlesňovania, globálneho otepľovania, vyčerpania ozónu a fosílnych palív, čo všetko vedie k ekologickému Poslednému súdu, oveľa strašnejšiemu pre sekulárneho človeka ako Štyri posledné veci. Mojim cieľom nie je poprieť platnosť týchto obáv, ale nariekať nad novopohanskou štruktúrou, do ktorej sme viac-menej často vložení. **Moderný človek je taký neporiadnik, že keď nakoniec objaví lásku k prírode, urobí to najmenej prirodzeným spôsobom.** Tak ranná moderná antipatia k prírode, ako aj neskoré moderné modloslužobníctvo k nej, naliehavo potrebujú nápravu. Nápravu, ktorú môže poskytnúť Cirkev. Ako vtipne poznamenal Chesterton, kresťania môžu prírodu naozaj milovať, pretože sa jej nebudú klaňať. Cirkev ohlasuje dobrotu prírody, pretože bola stvorená dobrým a milujúcim Bohom a taktiež bytostne odráža vznešenosť Božej dobrotu a lásky.

Cirkev toto koná liturgickými slávením „Štyroch období“, kántrových dní. Slávením kántrových dní samozrejme neposkytuje hotové riešenia na komplikované svetové ekologické problémy, ale je dobrým kurzom opakovania pravých základných princípov. Kántrové dni ponúkajú inteligentnú alternatívu na panteistický environmentalizmus, a činia tak bez vynaliezavosti alebo vnucovania sa, ako nový katolícky „Deň zeme“.

R.: Zmiluj sa, Pane, lebo sme zhrešili.

- 1 Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo * a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť.
- 2 Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. -R.
- 3 Vedomý som si svojej nepravosti * a svoj hriech mám stále pred sebou.
- 4 Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil * a urobil som, čo je v tvých očiach zlé. -R.
- 5 Bože, stvor vo mne srdce čisté * a v mojom vnútri obnov ducha pevného.
- 6 Neodvrhuj ma spreď svojej tváre * a neodnímaj mi svojho ducha svätého. -R.
- 7 Navráť mi radosť z tvojej spásy * a posilni ma duchom veľkej ochoty.
- 8 Pane, otvor moje pery * a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu. -R.

Veľmoc verzus supervel'moc

„Môže prísť zlý duch do kostola?“ spýtal som sa raz detí v kostole počas prípravy na prvé sväté prijímanie. „Nie!“ zaznela kategorická odpoveď. „A keď tu pred chvíľou ktosi vyrušoval, kto vás to pokúšal?“ Vzápätí som pokračoval: „Veru môže a aj chodí, dokonca pravidelnejšie než mnohí kresťania.“

Po krátkom fašiangovom období tu opäť máme pôst. Prvá pôstna nedeľa nás pravidelne vedie na púšť, aby sme boli svedkami pokúšania Ježiša diablom a jeho zápasu s ním. Vždy to bude nesmierne dôležité pre náš duchovný život, o to viac, ak je viera v zlého ducha spochybnená alebo oslabená.

Stačí si len pokojne všímať veci okolo seba: obrázky roztomilých čertíkov na perníkoch či mikulášskych balíčkoch, svetielkujúce rožky na hlavách detí, nedávny reklamný pútač na „Diabolské Vianoce“ s populárnou hudobnou kapelou, výrazy „čertovsky dobré“ či „pekelná zábava“ – to všetko naznačuje, že neberieme vážne ten temný svet so všetkou mocou, ktorú diabol má. Určite nemá zmysel demonizovať všetko zlé okolo nás, no malo by nám byť jasné, že diabol skutočne existuje a že má stále – hoci obmedzene – veľkú moc. Tu nejde iba o symbol akéhosi neosobného zla či iný výraz na absenciu dobra. Diabol je veľmi inteligentná bytosť s bezostyšnou drzosťou trúfnuť si aj na samého Boha, o to viac na nás. Svoju silu a inteligenciu, pôvodne dobré Božie dary, používa proti Bohu i človeku. A takisto by nám malo byť zrejmé, že sa nebude otvorene prezentovať ako ten, kto nás ide podraziť. Diabol je zákerný. Nepristúpil k Ježišovi hneď po krste, keď bol plný Ducha, ale po štyridsiatich dňoch, keď vyhladol a bol fyzicky oslabený. Pozná naše kritické miesta, vie, kde sme zraniteľní, a ide cestou najmenšieho odporu. Aj preto sa nám občas zdá, že sa na nás zrazu všetko „sype“, že nás stíha jedna smola za druhou. Zlý útočí na Ježišovu identitu: „Ak si Boží Syn...“, aby Ježiš zneužil svoju moc na šou. Presne, no účelovo cituje Písmo, slovo samého Boha, aby mu drzo ponúkol to, nad čím má on sám iba dočasnú moc. Nerátal však s tým, že hoci Ježiš bol telesne oslabený, jeho duch vďaka modlitbe a pôstu nesmierne zosilnel. Ježiš ukázal aj nám účinné zbrane. Veľmoc prvýkrát narazila na supervel'moc. Od toho momentu je diabol na ústupe. Nie dobrovoľne. On nikdy nebude ochotný zmieriť sa so stratenými pozíciami. Nech nás jeho opakované útoky neprekvapia. A pre tých, ktorí majú dojem, že zatiaľ do tohto zápasu neboli výrazne zatiahnutí, platí: v tomto boji nejestvuje neutrálne územie.

JÁN VIGLAŠ

Učme sa správne modliť a spievať

Odpoveď po Pôstnej Mariánskej antifóne

Nesprávne:

Kňaz: Urob ma hodným chváliť ťa, presvätá Panna.

Lud: Daj mi silu proti ~~ne~~ nepriateľom tvojím.

Správne:

Kňaz: Urob ma hodným chváliť ťa, presvätá Panna.

Lud: Daj mi silu proti tvojim nepriateľom.

V stredu, piatok a sobotu slávime jarné kántrové dni. Závazný je len jeden deň. Obsahom jarných kántrových dní je: príprava na pokánie, sviatosť zmierenia a činorodá láska k blížnemu.

Sila milosti

„Človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie“ (Mk4, 26-27). Aké prislúbenie! Hospodár rozsieva a pokojne spí či bdie, a semeno samo od seba nesie ovocie. Už človek sám je veľkým tajomstvom a ešte väčším tajomstvom je Božie pôsobenie v ľudskom srdci.

„Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrnó v klase“ (Mk 4, 28). Teda nijaké naše ľudské skutky a snahy nevyprodukovujú milosť, ba naopak: ony sú plodom milosti. „Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval. Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali“ (Ef 2, 8-10). Dielom milosti sú naše dobré skutky, ako i naša služba pre Kráľovstvo.

Ak je však hospodár ochotný nechať klasy dozrieť, bolo by zradou na evanjeliu chcieť úrodu za noc, nemať i trepezlivosť so sebou ani s druhými.

Vojtěch Kodet „Učenie“

V nedeľu 20. marca 2011 sa uskutoční mesačná zbierka pre potreby farností. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme: Pán Boh zaplat' !

Sväté omše v týždni po Prvej pôstnej nedeľi - (A)

14.III. pondelok « Missa tridentina »

18.00 Za Moniku

15.III. utorok

18.00 Za Ľ Štefana a Máriu Bublavých

16.III. streda - Deň pokánia-Kántrový deň-

Úplné zdržiavanie sa mäsitého pokrmu

18.00 Za zdravie a ozdravenie rodiny

17.III štvrtok

18.00 Za Ľ Štefana Vavrinčika – 30. deň

18.III. piatok - Deň pokánia-Kántrový deň-

Úplné zdržiavanie sa mäsitého pokrmu

17.15 Krížová cesta

18.00 Za Ľ Štefana a Alžbetu Kuricových

19.III. sobota - Slávnosť - Kántrový deň

08.00 Za Ľ Milana Dusíka – 30. deň

Lektori: Jelínek, Blahová

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

20.III. 2. Druhá pôstna nedeľa

08.00 Za Ľ Jozefa Tibenského

Lektori: Bordáčová, Vráblová

10.00 Za farníkov

Lektori: Polakovič, Polakovičová

14.30 Krížová cesta

Liturgický kalendár

14.III. pondelok	sv.Matilda
15.III. utorok	sv.Klement Hofbauer, kňaz
16.III. streda	sv.Heribert, biskup
17.III. štvrtok	sv.Patrik, biskup
18.III. piatok	sv.Cyryl Jeruzalemský, biskup a učiteľ Cirkvi
19.III. sobota	sv.Jozef, ženích Panny Márie - Slávnosť

Slovo na dnes

Je doba vzniku, doba rozkvetu a doba úpadku. To sú ríše, režimy, filozofie, systémy. To je jar, leto, jeseň a zima. To je mladosť, tvorba a staroba - choroba. Tomuto neúprosnému zákonu, ktorý vysvetľuje, že „tvorím stále nové“, podliehajú aj cirkevné štruktúry. My sa s tým musíme zmieriť. Nie, aby sme všetko vzdali, ale aby sme, ako teraz na jeseň, všetko zdravé pripravili na budúcu jar.

Ja som mal vždy odvahu dištancovať sa od ľží a v našich radoch aspoň neschvaľovať a nepožehnávať vrchnosti, o ktorých vidím jasne, že prešľapujú v slepej uličke. Bez koncepcie, aj bez lásky volajú po jednote.

Ak sa zrúti definitívne tento celý systém, chorý od základov, ja už dnes v ňom vychovávam ľudí k slobode a zodpovednosti.

Anjeli, to sú vlastne dobré bytosti. Začínajú pri dobrom človekovi, ktorý je ešte v tele, ale už dobro rozozná, chráni a vidí, cez svätých, ktorí chránia a v dobrom poznačia celé society. Panna Mária je Kráľovná anjelov až po bytosti, ktoré telo nevideli, nemali, ale túžia Boha oslavovať vždy a stále. Ak sú anjeli, tak to je asi ako, keď počas svätej omše deti vyrušujú, ja to vidím, ale zasiahnuť nemôžem, lebo oslavujem Boha, len je mi smutno.

Pravdu má Kazateľ: Čím viac vedomosti, tým viac mrzutosti, a kto množí vedomosti, rozmnožuje bolesť. Čo sa človek natrápi, než o všetko príde. Čo sa človek naučí, než všetko zabudne. Len múdre, citlivé srdce, to je hlavné. Požehnanie je len nástroj. Nie je dôvod k chvále. Každý sa niečo naučil. Všetci musíme mať dobré srdce.

V rovine teoretickej už nikto z vás nemyslí. Len v rovine praktickej. Vy nemáte jediného mysliteľa, ktorého by ste mohli citovať a čo by myslel za vás. Uverili ste len tomu starému bradatému Marxovi. Materiálne podmienky tvoria myslenie. A tak si udržujete „materiálne podmienky“. Je zaujímavé, že na vás tieto isté podmienky pôsobia opačne. Tak to asi nebude zákon, len vaše želanie, aby ste sa udržali pri moci a pri korune.

Vaše deti rastú nespokojné, protestujú a búria sa proti vám, môžete ich kŕmiť piškótami. Túžia po pravde a sú ochotní za ňu aj veľa platiť. Jestvuje teda iný zákon: „K slobode ste povolani. Kto uverí, bude slobodný. Ja vás oslobodím.“

Nádoba ducha. Živá, že môže rásť do veľkých rozmerov, máš úlohu udržovať ju čistú zvnútra i zvonku, máš úlohu naplniť ju. Každú nádobu môžeš naplniť od smetí až po vzácne jedlo, tak aj svoje srdce, seba, môžeš a musíš naplniť rozličnou kvalitou. Z plnosti srdca hovoria ústa. Osvietenie bude pokračovať, so mnou ostanú tí, ktorí budú ochotní pracovať na zduchovení svojho života, ktorým Kristus a Boh bude všetkým, o hmotné veci sa budú starať málo, len okrajovo, lebo pochopia nutnosť jedinej cesty. Nemožno slúžiť dvom pánom.

Nesmieš sa veľa trápiť, keď sa ti zdá, že tvoja siatina padá na asfalt. Boh dáva vzrast. V tomto bode dejín sme ako príroda v zime. Ťažko sa to prijíma. Zlo má stále väčšie pole pôsobnosti. Hodnotení budeme podľa horlivosti a vernosti. Nepotrpeli sme si na kvalitu darov, ktoré nesieme svetu (darovanému koňovi na zuby nepozeraj). Nečudo, že o to, čo nesieme a ponúkame, ľudia málo stoja. Je im to vzácne ako ľuďom na dedine ovocie na strome. Zo súcitu, aby nás

neurazili, aby nás potešili. To sú tí až veľmi súcitní. Rýchlo vymierajú.

Udržovať tú nádobu čistú. Vinári vedia, čo to znamená čistý sud. Ak do nádoby naleješ nejakú hnusobu, potom je škoda a márne nalievať aj najlepšie víno.

Ísť správnym smerom. Urobiť správny pohyb v pravý čas. Chlapec sa musí veľa nabehať, aby predbehol súpera, musí kopnúť veľakrát loptu vedľa (niekedy aj do okna), aby ju umiestnil v pravý čas na pravé miesto. U detí chápeme veľa zbytočných pohybov, slov, gest, ale my by sme mali slová, gestá, pohyby šetriť. Hra malých medvediat a detí je rovnako krásna. Rovnako oslavuje Boha. Len hra detí je škola pre život, prvý stupeň cesty, ktorá musí pokračovať.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Prosba o oslobodenie

*Na Pôstne obdobie sa neteším,
ale viem, že je pre mňa dobré.
Preto ťa, dobrotivý Bože, prosím,
aby to pre mňa bol čas milosti,
vnútorného očistenia a slobody.
Daj, nech si uvedomím,
kde som sa zamotal do závislostí.
Daruj mi pôstne dni ako čas,
v ktorom sa budem učiť vlastnej slobode.
Očist ma od negatívnych emócií,
zatrpknutosti, sklamaní a hnevu,
aby na poli mojej duše mohla vyrásť dobrá pšenica.*

*Dobry Bože, ty nám darúvaš Pôstne obdobie,
by sme sa pripravili na Veľkú noc,
na nový život, ktorý na nás čaká.
Mal by to byť čas prehodnocovania a obrátenia.*

*Minulý rok som si ani neuvedomil ako rýchlo
Pôst skončil.*

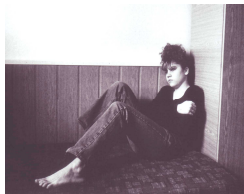
*Tento rok by som chcel prežiť tak,
aby sa zmenili moje návyky a aj moje myslenie.
Jeden deň z tohto obdobia chcem venovať modlitbe
a pôstu za konkrétneho človeka.
Nebude to rýchla a ledabola modlitba.
Chcem sa za neho poistiť,
aby si uvedomil, že ho požehnávaš.
Pôstom mi bude moje telo tohto človeka
pripomínať celý deň.*

*Dobry Bože, zverujem tohto človeka
tvojmu milosrdenstvu,
aby našiel, čo potrebuje na svoju cestu
a pre dosiahnutie vnútorného pokoja.
Naplň ho svojim Duchom,
aby objavil svoje pravé ja
a žil v súlade s ním a s tvojou voľbou.
Amen.*

Ansel Grün „Daruj mi široké srdce-modlitby“

Nádej

Prežili nacistický koncentračný tábor alebo prešli peklom komunistických žalárov. Stratili rodiny, majetok, zdravie, spoločenské uznanie. Boli až do smrti vystavení šikanovaniu totalitných ideológov. A predsa začínali žiť odznova, každý nový deň začínali s nádejou.

Spomeniem si na nich zakaždým, keď odchádzam z oddelenia ARO, kde vyšetrojem - žiaľ, čím ďalej tým častejšie - mladých samovrahov, ktorí prežili.

Šestnásťročné dievča sa podrezalo, pretože jej rodičia zakázali chodiť po nociach s bandou narkomanov a súdne trestaných recidivistov. Dvadsaťročný mladík sa otrávil, pretože jeho dievča si našlo iného.

Spomínam na tých, ktorí chápali život súčasne ako dar i úlohu a nebrali ho ako príťaž, ktorej sa možno v ťažkostiach ľahkovážne zbaviť.

V niektorých prípadoch nejde o jednoznačný úmysel odchodu zo života, ale o volanie SOS v aktuálnej kríze. V kríze čoho? - pýtam sa zakaždým. Vzťahov? Zmyslu života? Hierarchie hodnôt? Pravdepodobne v kríze nádeje. Z troch božských čností - viery, nádeje a lásky - ide o tú prostrednú. Vieru svet už pochoval. Z lásky urobil karikatúru, no nádej hľadá. Väčšinou tam, kde jej niet.

Preto končia na ARO.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Prekonávať pokušenie

Mt 4,1-11

¹Nato Duch viedol Ježiša na púšť, aby ho tam diabol pokúšal. ²Ježiš sa postil štyridsať dní a štyridsať nocí, až napokon celkom vyhladol. ³Prišiel k nemu pokušiteľ a povedal: Ak si Boží Syn, rozkáž, aby sa z týchto kameňov stali chleby. ⁴On mu však odpovedal: Je napísané:

Človek bude žiť nielen z chleba,

ale z každého slova,

ktoré vychádza z Božích úst.

⁵Diabol ho potom vzal do svätého mesta, postavil ho na chrámovej cimburie ⁶a povedal mu: Ak si Boží Syn, vrhni sa dolu. Veď je napísané: Svojim anjelom prikáže o tebe, a vezmú ťa na ruky, aby si si neudrel nohu o kameň. ⁷Ježiš mu odpovedal: Napísané je však aj: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha. ⁸Nato ho diabol vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu ⁹a povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš predom mnou a budeš sa mi klaňať. ¹⁰Vtedy mu Ježiš odpovedal: Odíď, satan! Lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.

¹¹Tu ho diabol opustil a v tom prišli anjeli, ktorí mu posluhovali.

Ďalšie čítania: Gn 2,7-9. 3,1-7; Ž 51,3-6.12-14.17; Rim S,12-19

ČÍTANIE:

Udalosť, o ktorej dnes čítame, sa stala na začiatku Ježišova účinkovania a bola pod Božím dohľadom, ako to objasňuje v. 1.

Duch Svätý vedie Ježiša k jeho božskému poslaniu na púšť. Ostane tam štyridsať dní a celý čas sa postí. Štyridsiatka je v Starej zmluve významné číslo ako čas prípravy. Pripomína Mojžiša, ktorý sa štyridsať dní postil na hore Sinaj (Ex 34,28), a Izraelitov, ktorí strávili štyridsať rokov v pustatine predtým, ako vstúpili do Zaslúbenej zeme (Dt 8,2-3; 29,5-6).

Matúš nám hovorí o troch zvláštnych pokúšaniach. V prvom diabol pokúša Ježiša, aby použil svoju nadprirodzenú moc na uspokojenie svojich fyzických potrieb. Ježiš ho odmieta a zjednocuje sa s nami. Aj my potrebujeme viac ako len fyzický pokrm. Ďalej diabol pokúša Ježiša, aby dokázal svoju božskú podstatu tým, že keď sa vrhne dolu z chrámu, Boh pošle svojich anjelov, aby ho zachránili. Napokon ponúkne Ježišovi moc nad národmi, ak sa mu bude klaňať. Ježiš skutočne prišiel zachrániť ľudí z diablovej vlády, ale nie týmto spôsobom.

Tieto tri pokúšenia znázorňujú jadro každého pokúšenia: túžbu odsunúť Boha bokom, považovať ho za druhoradého a zbytočného, spoliehať sa len na svoje vlastné sily a napraviť svet bez Boha. Diablove prefikované triky Ježiša neoklamali, hoci používal aj samotné Písmo (Ž 91,11-12). Ježiš na oplátku tiež používa Písmo na odmietnutie každého pokúšenia, pričom postupne cituje z Dt 8,3; 6,16 a 6,13. Autentické vysvetľovanie úryvku z Písma musí byť v súlade s celým Písmom. Podstatou každého pokúšenia je ponúkať vábivú alternatívu voči Božím spôsobom konania. To platí pre Ježiša aj pre nás.

MEDITÁCIA:

Čo pomohlo Ježišovi prekonať tieto pokúšenia? Ako sa z toho môžeme poučiť, aby sme vedeli prekonávať pokúšenia, ktorým čelíme?

Čo tým podľa vás Ježiš myslí, keď vo v. 4 cituje z Dt 8, 3? Považujete Božie slovo za podstatnú súčasť svojho denného pokrmu? Ako dovoľujete Božiemu slovu, aby vás živilo?

Akým každodenným pokúšeniam čelíte?

MODLITBA:

„Stvor mi čisté srdce, Bože, obnov vo mne pevného ducha! Vráť mi radosť z tvojej spásy A podopri ma duchom poslušnosti!“ Ž 51,12.14

Ž 51 nám ponúka spôsob, ako prísť pred Boha v pokání a prosbe o odpustenie. Prečítajte si celý žalm a dovoľte vlastnej modlitbe, aby voľne plynula k Bohu.

KONTEMPLÁCIA:

Na začiatku tohto Pôstneho obdobia sa tešíme na Ježišovo víťazstvo na kríži nad hriechom, aby sme sa mohli tešiť zo spásy. Rozjímajte nad týmito nádhernými slovami z Rim 5,15.17: „Oveľa viac sa v mnohých rozhojnila Božia milosť (...) a tí, čo dostávajú hojnosť milosti a daru spravodlivosti, budú kraľovať v živote skrze jedného, Ježiša Krista“.

www.fara.sk/vistuk

www.vistukespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku